

Daar kunt U nu toch versteld van staan, dat de Hollandsche Uitgevers voor prijzen, die ieder betalen kan, zulk een keur van echt mooie, zorgvuldig uitgevoerde en degelijke boeken leveren. Wat moest men vroeger uitleggen als men, voor een meisjesverjaardag vooral, een boek wou geven. En thans, de uitgevers maken heele serie's van de allerliefste boeken uit bekende en vlotte pennen, in prijzen als bovenstaand.

Mevrouw Brinkgreve-Entrop is een goede vriendin van de meisjes. Hier levert ze alweer een alleraardigst verhaal. Hoe levendig is het groote gezin beschreven, dat zoo zuinig moet rondkomen en niets plezierig woont: midden in Amsterdam op een bovenhuis! Dan Vaders overplaatsing, al wordt er bij gezegd dat hij niet meer geld gaat verdienen. Nu gaan ze in Utrecht wonen aan het Merwekanaal, een benedenhuis met tusschenbouw die ze hun toren noemen. Nieuwe vriendinnen doen de meisjes op daar aan het water — hoe leven ze mee met de lotgevallen van Jannie, het schippersmeisje! Het schip gaat invriezen — Van Jannie's blijdschap, dat ze nu naar school kan en mag, gaat zoo'n goede invloed uit. Ook van de belangstelling der omwonende moeders in den toestand daar op 't schip. Het spaargeld raakt op, de moeder wordt ziek. Echt kameraadschappelijk wordt door allen geholpen.

De goede beste Rie, die zich zoozeer haar verantwoordelijkheid als oudste van een groot gezin bewust is en ondanks haar twaalf jaar overal de handen mee uitsteekt en de oogen mee openhoudt, de levendige Toos, die zoo graag eenig kind wou zijn, maar, als ze de kans krijgt, het onder tranen met eenige weken opgeeft en o! zoo blij is, dat ze weer thuis is — de lieve Jannie, voor wie alles zoo heerlijk afloopt, denk eens aan de oom uit Australië! ze staan ons helder voor den geest. De illustraties en de bandteekening in sprekende kleuren zijn goed. Een mooi boek.

Het Stuur in Handen. Door Ems van Soest. Illustraties van Hans Borrebach.

Alkmaar. Gebr. Kluitman, in Prachtband f 2.50.

Ems van Soest is voor de Hollandsche Lezeressen de Indische specialiteit. De schrijfster, die in een behoefte voorziet. In Holland willen de men-

schen graag lezen van Indisch leven. Het eene deel van het Rijk der Nederlanden wil hooren van het andere. Vooral in de literatuur der jongeren was die gelegenheid te schaarsch. Het succes van Ems van Soest is bestendig en groot. Kluitman, die zich slechts toestaat, prima lectuur uit te geven, laat van deze schrijfster, boek na boek verschijnen. En alle hebben ze een goede pers en vinden vlot hun weg naar de veertien- tot achttienjarige lezeressen.

Dit nieuwe boek: „Het stuur in handen” zal met blijdschap ontvangen worden. Het stuur is hier letterlijk en figuurlijk bedoeld. Luud, al heel vroeg wees geworden door een auto-ongeluk, dat haar ouders doodde, krijgt en heeft het stuur in handen van een auto en van haar eigen leven. Doch niet zonder ongelukken, die leering aanbrengen. Luud mocht eerst niet leeren chauffeeën van de menschen, die zich harer hadden aange trokken, bang als zij waren geworden door het droeve einde der heel jonge ouders. Doch alles in haar dringt ernaar — ze is een zeer sportief type. Dan is de vriend gauw gevonden, die het haar leeren wil. Ook de toestemming wordt verkregen, doch tegen een belofte van voorzichtigheid. Die Luud breekt. Ze geeft zich over aan haar snelheidspassie op het oogenblik, dat ze ook het stuur over haar leven niet meer meester is. De leermeester-vriend blijkt een onwaardige. Zoowel lichaam als ziel van de arme Luud krijgen een geduchte knauw. Het veege lichaam haalt het er op het nippertje door — de ziel met zulke goede grondeigenschappen redt zich ook — en we vinden Luud terug als Apothekersassistente in een Zuid-Hollandsch stadje, waar ze de lieveling van het dorp is geworden en waar ze haar verloofde afwacht, die haar uit Indië na zal komen. Flip, die haar waardig is.

Alleraardigst is de overgang in dit boek van het Indische groote-stadsleven naar het pondokje in Gandangan, waar Luud op moet knappen na haar auto-ongeluk. Dan het Zuid-Hollandsch dorp, waar de kinderen aan haar lippen hangen en haar steeds weer vragen om van de „Kurkedillen” te vertellen. Hans Borrebach illustreerde aardig en maakte een mooie bandteekening voor dit kloeke boekdeel.

S. Lugten-Reys.

(Nadruk verboden).

Hij doet dit niet op een droge, docerende manier maar is erin geslaagd een boeiend, romantisch verhaal van zijn stof te maken, niet het minst doordat aan de geschiedenis van het schip die van het avontuurlijk zeemansleven met zijn lief en leed nauw verbonden is.

Een groot aantal buitengewoon fijne tekeningen van de hand van Hendrik van Loon verluchten de tekst.

Het boek is gehuld in een dubbelgevouwen omslag. Wanneer men deze openvouwt vindt men aan de binnenzijde een keurige, gekleurde wereldkaart — eveneens door den auteur zelf ontworpen — waarop „the great discoveries”, in de loop der eeuwen met schepen gedaan, zijn aangegeven. Ingelijst zal deze kaart een aardige versiering voor de werkkamer van den heer des huizes vormen.

MHx.

Kinderlectuur.

Het Prinsesje en de Rode Tovenaar.

Verteld en getekend door Leonard Roggeveen.
Tweede druk.

(Den Haag. Van Goor Zonen's Uitgevers Mij.)
f 1.—.

Geen wonder, dat dit alleraardigst boekje zijn tweede druk heeft beleefd.

Leonard Roggeveen behandelt op zijn onnavolgbare wijze voor onze vier- tot acht-jarigen het thema van het Prinsesje, dat niet lachen kon — kent U haar nog uit Zwaan Kleefaan? Hier heet ze Desireetje, en woont met de Koning en de Koningin, haar vader en moeder in Speelgoedland. Ze gaat jarig worden en nu zouden vader en moeder haar toch zoo graag zien lachen! Kriebeltje, de kleine page, geeft een goeden raad: De koning moet zich tot den Roden Tovenaar wenden.

Hoe lukt alles! Nog vóór haar verjaardag lacht de Prinses. Opmerkelijk mooi en schitterend in de sprookjessfeer gehouden zijn de tekeningen. Die benijdenswaardige Roggeveen toch! Zóó te kunnen vertellen en zóó te teekenen! Menig plaatje kon zóó voor een schimmenspel dienen. Een kostelijk boek, allerkeurigst uitgegeven.

Rondom Miek.

Willy Strijt.

Platen en bandtekening van Hans Borrebach.

(Den Haag. Van Goor Zonen's Uitgevers Mij.)

Gebonden f 2.50.

Dit is een mooi fijn boek voor meisjes van 14—16 of nog wat ouder, die eens iets anders willen lezen dan de opeenvolging van dulle grappen, die sommige meisjesboeken zoo kunnen bevatten.

Miek is vijftien, maar ervaart veel van den ernst van het leven, al is ze daar niet somber door en al blijft ze dapper. Ze is een nakomelingetje met twee volwassen broers en een reeds getrouwde zus, die haar, juist als ze een echte opfleuring heel goed kan gebruiken, tot tante, en zelfs peettante maakt. Echter vanuit Indië, zoodat Miek haar nieuwe schat nog lang niet kan knuffelen. Mieks moeder is zestig jaar en heeft veel met ziekte van haar kinderen te kampen gehad. Drie heeft ze er moeten verliezen — nu is Miek moe en lusteloos en het blijkt, dat haar ééne long is aangedaan. Miek gaat naar een sanatorium voor jonge meisjes op de Veluwe. Uitnemend is haar verblijf daar beschreven. Er zijn er, die opbloeien, beter worden. Er zijn er, wier toestand verergert, die sterven. Er zijn er, die jaar in, jaar uit liggen, zonder merkbare verandering. En toch blijven ze allen zoo jong en soms zoo jolig. Miek krijgt hier lessen voor 't leven. Mooi is de hartelijke zuivere vriendschap geteekend, die Miek bindt aan Hans, een vriendin van haar getrouwde zuster. Een veel ouder meisje dus, maar dat met Miek jong kan zijn en haar geheel begrijpt. Innig is ook Mieks verhouding tot haar oudsten broer, die om zijn gestorven verloofde treurt.

Hans Borrebach illustreerde het boek vlot en laat op den band goed zien, dat je niet triest bij de pakken neer hoeft te zitten, al ben je in een sanatorium en verblijf je overdag in een lighal.

Vriendinnen aan het water! Door J. H. Brinkgreve-Entrop.

Geïllustreerd door Miep de Feyter.

Serie meisjesboeken 8-12 jaar.

Alkmaar. N. V. Uitgevers Mij. Gebr. Kluitman.

Prijs Gebonden f 1.20.